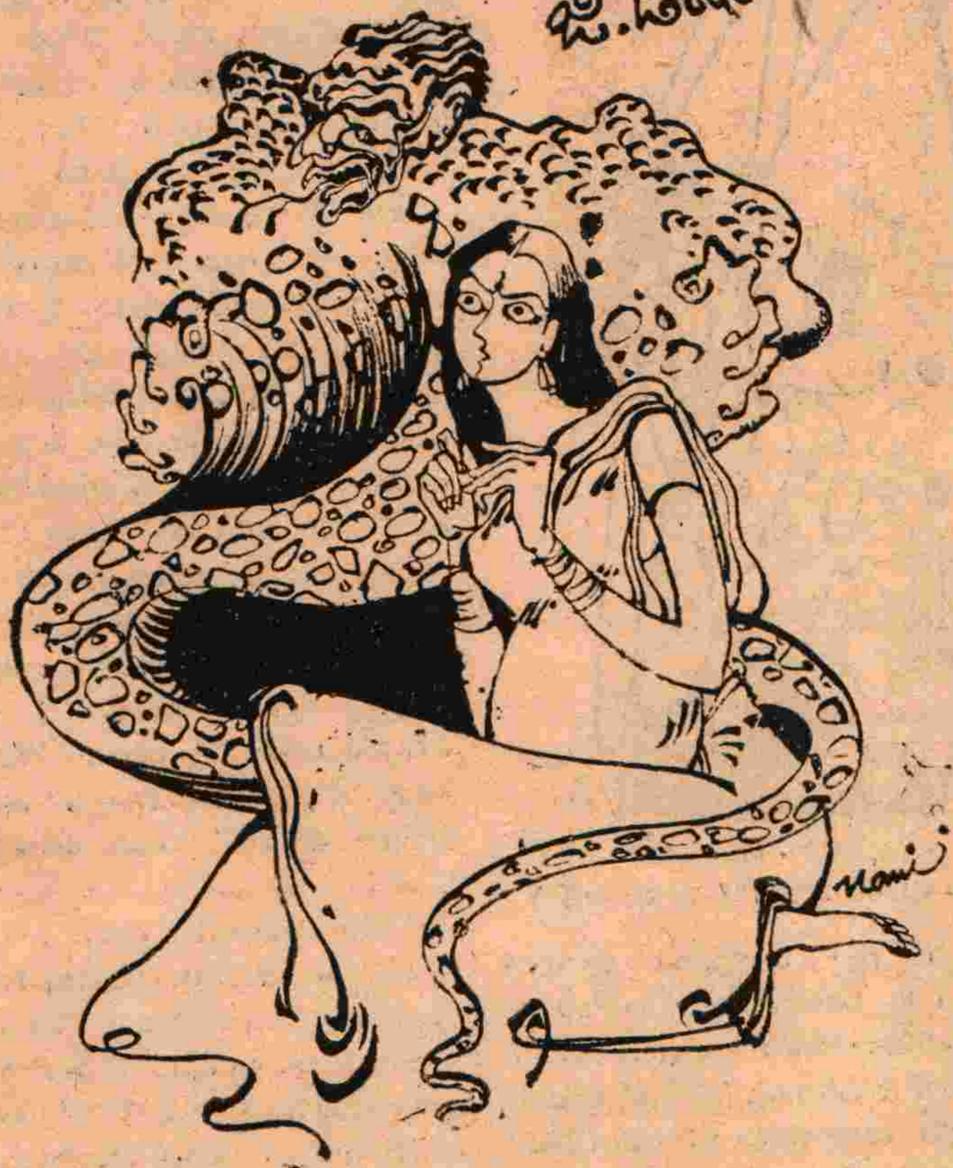

సగ దోషం

జి. సత్యనాథక

“రమణ జాతకంలో వాగదోషం ఉండాలి, దోరా. తమరు సాముని చంపరాదు. ఎవరైనా చంపు తుంటే చూడమనాడే రాదు. . .” అలితకి కొండ దొర మాటలు జ్ఞాపకానికి వచ్చి కప్పుడు కేక వేసింది. చచ్చిన సాముని కర్రకి తగిలించడానికి ప్రయత్నిస్తున్న శేఖరం భార్య వెత్రికేక తుళ్ళి పడి వెళ్ళి బక్క గంతా చేసి, బయంలో చిప్పుగా కుప్పిసు ప్పు భార్యని చూసి, “ఏమిటి? ఏమైంది?” అన్నాడు గాభరాగా. అలిత కంపిస్తున్న కంఠంలో “నువ్వు. . . మువ్వెందుకు చంపావు?” అంది. “ఏ జాతకంలో వాగదోషం ఉంది. నువ్వు సాముని చంపకూడదు. సాము శాపం పెడుతుంది” అని పైకి అవలేక పోయింది. ఆమె పిహెచ్. డి. పరిజ్ఞానం ఆ మాటల్ని ఆమె కంఠంలోనే నొక్కినా, ఆ మాటలు ఆమె మనసులో నుళ్ళు తిరుగుతున్నాయి. “చంపావుదా. ఇంకా సాము సరిగ్గా చాపలేదేమో! కరుణాశాపం దేమో! చూసి కేక చేశా మనుకున్నాను. చేసి చంపకపోతే ఎవరయినా కేక వేసేదాకా సాము

ఇక్కడ కూర్చుంటుం చుకుంటున్నా వేమిటి? ఎర మింగడం చేత నా చేతికి దొరికింది కానీ, తేకపోతే కంటి రెప్ప అల్పారేపలోపల వూయమై పోతుంది.” అలిత కేక విన్న వాకూరు రంగయ్య లోప ల్నాండి పరిగెట్టుకు వచ్చి, “బాబుగారూ. . .?” అన్నాడు. “అం రంగయ్యా. ఇదిగో, ఈ మల్లి పాద దగ్గర సాము కనిపించిందోయ్. చూసేకా చూకో. రేపు ఎవరి చేతనైనా ఈ పాద తక్కిరింపించు. కిక్కుర్య పని మానేసిన దూర చుంపి ఈ డెట్లన్నీ అడవి లో పెరిగిపోతున్నాయి. అసలు కిక్కుర్య మళ్ళీ పనిలోకి వస్తాదో, రాదో చూకో. అతను తానని అచ్చితంగా చెప్పేస్తే మనం ముందే చూసి పెవరినైనా చూసుకో వచ్చు.” రంగయ్య శేఖరం మాటల్ని శ్రద్ధగా వింటుం లేడు. నంద్య కాంతిలో ఎంతగా మెరుస్తున్న సాము శరీరాన్ని పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. “సామెము లాగుంది, బాబుగారూ. కలిస్తే మని తిరుగు లేడు” అన్నాడు.

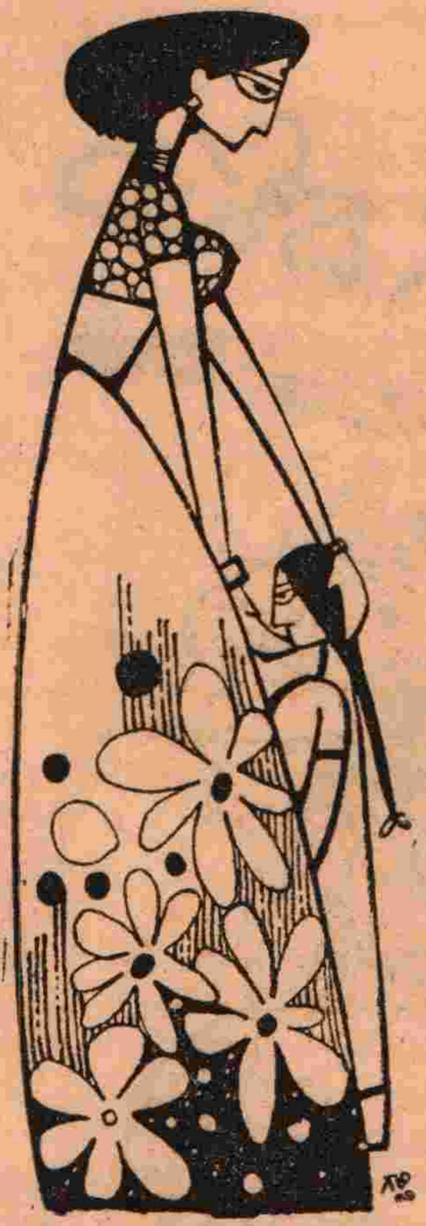
రంగయ్య మాటలకి వచ్చి, “సామెము లాగు ఉండటం వేమిటి? వాగుసామె. కర్ర దెబ్బ బలంగా పడగానే బున్నువ పడగెత్తింది. సరిగ్గా గురి కుదిరిం దనుకో. తీసి అవతల పారెయ్యి” అంటూ శేఖరం వెళ్ళి తిరిగి లాస్ లో నింది ఇంటి వెళ్ళి పడిచాడు. రంగయ్య సాముని పారెయ్యకుండా, అక్కడి ఎంబా పుల్లల్ని ఏరి, దాన్ని దహనం చేసే ప్రయ త్నంలో పడ్డాడు. వరండాలోని కుర్చీలో భర్తకి ఎదు రుగా పాలిపోయిన మొహంతో కూర్చుండి అలిత. “నువ్వు సాముని చంపకూడదని కోయ దొర చెప్పిన మాటలు మరిచి పోయావా, రాజా?” అంది అలిత మనసులోని ఆందోళని అణుచుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తూ. సాముని అలెదెడతన్ను రంగయ్య విూది మంచి శేఖరం దుప్పివి భార్య వెళ్ళు తప్పి ఆత్మర్యంగా చూశాడు. “కోయ దొరా? ఎప్పుడు?” అన్నాడు. “మన పెళ్ళయిన కొత్తలో ఒక రోజు ఇలాగే సాయంత్రం చేత వరండాలో కూర్చుంటుంటే ఒక కొండ దొర వచ్చి విూ దెయ్యి చూస్తాడని అలెదెడం చెయ్యలే? . . .” “అం. అం. జ్ఞాపకం వచ్చింది. నా బేటి రేగర్లో వాగదోషమో ఏదో ఉండవచ్చు. పోనీ! పాల్కు కూటి కోసం నా దేదో వాగాడు. అదంతా మనసులో పెట్టుకుని కూర్చున్నావా ఇంకా?” శేఖరం వచ్చాడు. అలితకి కాస్త సిగ్గు నిపించింది. అలిత, శేఖరం ఇద్దరూ దాగా చదువుకున్న వాళ్ళు. అలిత ఫిజిక్స్ లో పిహెచ్. డి. చేసి యూనివర్సిటీలో లెక్చరర్ గా పని చేస్తూ ఉంది. శేఖరం పారిస్ రిటర్న్ డిగ్రీ గంజిరు. పై సంఘటన జరిగే నాటికి అలిత మూడు నెలల గర్భవతి. “సీర, రాజా!” అంది నెమ్మదిగా అలిత. ఆమె కళ్ళలో నిండిన నీరు కణతల విూదగా కాలి తలగడవి తడుపుతోంది. శేఖరం గల్పిస్తున్న పంకి భార్య కన్నీళ్ళు తుడుస్తూ, “దా! ఏమిటా ఏడవు? ఇప్పు డేమైందనీ? మన కింక పిల్లలే వుట్టరా? నువ్వు దక్కేవు. నా కంటే చాలు, అలితా!” అన్నాడు. అలిత తేరుకుంది. “ఆడపిల్లలు కదా? నువ్వు చూశావా? నే నెంత అడిగినా వచ్చు నాకు చూపించటానికి ఒప్పుకోలేదు” అంది భర్తలో అలిత. పిల్లమూలు వివగనే శేఖరం మొహం గంభీరంగా మారిపోయింది. “అం! చూశాను. అయినా చనిపోయిన పిల్లని చూసినవారంతం ఏం చెప్తాం చెప్పా? నువ్వు అసల సరంగా ఆలోచించకుండా విక్రాంతి తీసుకోవాలి” అన్నాడు అనుచయంగా శేఖరం. అలిత క్షణంసేపు ఊహించి, “నువ్వు రోజు సామును చంపకుండా ఉంటే!” అంది నెమ్మదిగా. రాజశేఖరం గుండెలు రులుమున్నాయి. భార్యకి సంతతి తెలిసిపోలేదనుందా అనుకుంటూ, “ఇంత చదువుకున్నదానిది, మివ్వే ఇలాంటి నెంటిమెంట్లు పెట్టుకుంటే ఎలా అలితా? వేమ సాముని చంపడానికి, దీనికి సంబంధం ఏమిటి, చెప్పు? కాదుపు కన్నపైంది కాబట్టి, పిల్ల దక్క లేదు. నువ్వు ఏమీ నేర్చి ఆలోచనలలో మున్ను, ఆలోగ్యం పొడుచేసుకోకు. నా మాట విని ఆ సాము

వంగతి మరిచిపో!" అన్నాడు బ్రతివూలుతున్నట్టుగా. లలిత మరి మాట్లాడలేదు. భార్య పక్కనే మౌనంగా కూర్చుని ఉన్న శేఖరం నించి భారమైన నిట్టూర్పుకంటి వెలువడింది. జేబులో నించి సిగరెట్ తీసి వెలిగించుకున్నాడు.

"ఇక్కడ హ్యాక్ చెయ్యకూడదండీ!" లలితకి ఇంజెక్షన్ ఇవ్వడానికి అప్పుడే లోపలికి వస్తున్న వర్షు హెచ్చరించింది. "సారీ!" అంటూ తేలి వరండాలోకి వచ్చి నిల్చున్నాడు. శేఖరానికి కొంచెం దూరంలో అయిదారుగురు ఆడవాళ్ళు, ఇతర పేషెంట్లు తాలూకు వాళ్ళు గుంపుగా నిల్చుని మిస్సిటల్ ఆయా చేతిలోని గుడ్డ మూట లాంటి దాన్ని వింతగా, కుతూహలంగా చూస్తున్నారు. శేఖరం దృష్టి అటు వడగానే, శేఖరానికి ఆయా చేతి లోని దేమిటో అర్థమై, అతని మొహమంతా కోపంతో జేవురించింది. ఆయా తవవైపు రాగానే, "ఇలా అందరికీ ప్రదర్శిస్తూ చీనుకెళ్ళమని చెప్పారా నీకు?" అనడిగేడు సూటిగా ఆయావైపు చూస్తూ. అనుకోని ప్రశ్నకి బెదిరి తడబడింది ఆయా! కాని వెంటనే కోటకొని, "అదేమిటండీ! అలా అంటారు? మామూలు పిల్లయితే ఎవరు నూస్తారండీ? వింతంటే జవం విరగబడతారు. వా తప్పేముందండీ? అళ్ళు సూపించంటే సూపి వస్తాను" అంది కాస్త గట్టిగానే. శేఖరానికి ఆయా చెప్ప పగలగొడదా మనిపించినా, గొడవలే లలితకి తెలుసుందని కోపాన్ని విగ్రహించుకున్నాడు.

"అసవసరంగా వాదించకు! అలా వూరేగిస్తూ తీసుకెళ్ళడం వా కిష్టం లేదు. రెండో కంటికి తె కుండా తీసుకుపో!" అంటూ జేబులోనించి అయిదు రూపాయల నోటు తీసిచ్చాడు. ఆయా మొహం చాలుతేంది.

"తెల్లారకుండా తీసి తెల్లపోవా అనుకున్నా వండీ. మరి కుదిరింది కాదు." అంటూ పసిపాప మృత బేహి చూటి ఉన్న గుడ్డ సద్దుతూ వెళ్ళి పోయింది. లాలశేఖరం అయిపోయిన సిగరెట్టుతోనే మరో సిగరెట్టు వెలిగించుకుని వరండా పట్టగోడని ఆనుకుని విలుచున్నాడు. లాన్లోని వచ్చి గడ్డివిగాద మెరుస్తున్న మంచు బిండువుల్ని కరిగిస్తూ వీరెండ ఎగబాకు తూంది. చల్లని ప్రాతఃకాలపు గాలి ఆలోచనలతో వేడెక్కి ఉన్న అతని మదుటిని న్యూదువుగాస్పృశిస్తూ, సేద దీరుస్తూంది. వర్షింగ్ హోమ్ ఆవరణలో కార్లు వచ్చి ఆగుతున్నాయి. పేషెంట్లు తాలూకు బంధువులు కాసీలు, టిఫిన్లు పట్టుకు దిగుతున్నారు. రాత్రి డ్యూటీ డేవీల వర్షులు వెళ్ళిపోతున్నారు. వగటి డ్యూటీ వాళ్ళు ప్రెవ్ గా, చిరు నవ్వులతో పేషెంట్లని వాళ్ళ బంధువుల్ని పలకరిస్తూ తిరుగుతున్నారు. ఒక పెద్ద కారు వచ్చి పార్కింగ్లో ఆగింది. అందులో నించి నోప్పులు పడుతున్న స్త్రీ ఒకామె దిగింది. ఆమె లోటి ఆడవాళ్ళు ఆమెని కస్పర్టింగ్ రూమ్ వైపు నడిపించుకు పోతున్నారు. రాజశేఖరానికి క్రితం రాత్రి తను లలితని ఆస్పత్రికి తీసుకు రావడం, ఆమెని లోపలికి తీసుకు వెళ్ళగానే సగం ఆందోళన తోనూ, సగం ఆత్రత తోనూ సంతోష వార్త తీసుడానికి అక్కడే తేంజేలో పోసాలో ఇంచుమించు

అమ్మగారో
చిత్రం - గోలిశంకరరావు (పై దరాబాద్)

అర్థ రాత్రి దాకా కూర్చోవడం జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. లలిత సహజంగా చాలా ఆరోగ్యవంతు రాలు. డాక్టర్ కూడా డెలివరీ సులభంగానే అవచ్చని చెప్పింది. అందుకే దీమాగా, కాన్సిడెన్స్ లో శుభవార్త కోసం ఎదురు చూశా డతను. కాని జరిగిందేమిటి? చనిపోయి పుట్టిన పిల్ల రూపం జ్ఞాపకానికి వచ్చి శేఖరం శరీరం జగుప్తుతో, భయంతో గగుర్పొడి చింది! సగం మావవ శరీరం, సగం సర్వం లాంటి రూపం. మై గాడ్! వర్షు తెల్లని బేసిన్ లో పెట్టి తీసుకు వచ్చి చూపించిన ఆ 'ప్రీక్ బేబీ' భయం కరంగా ఉంది. మొహం మామూలుగా ఉప్పు ఆ మొహాన్ని కప్పుతూ పాము జడగలాంటి చర్మం తల మీద చుంచి ఉంది. అందంగా ఉన్న ఆ మొహాన్ని చూడాలంటే, సగం మొహాన్ని కప్పు తున్న ఆ పడగ లాంటి దాన్ని చేత్తో వెనక్కి వెల్తాలి. మోకాళ్ళ దాకా సహజంగా ఉన్న వాళ్ళు, మోకాళ్ళ కింది నించి రెండూ కలిసిపోయి పాము తోకని జ్ఞప్తికి తెచ్చాయి. దేతులు అసలు లేనేలేవు. లలిత గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడు తను పాముని చంపడం చేతే లలాంటి పిల్ల పుట్టిందా? నిజంగా పాములు శపి స్తాయా? సైప్పుకి, విజ్ఞానానికి అందని వింతలు ఇంకా ఉన్నాయా? శేఖరం ఆలోచనలకి అంతు లేదు. రెండో సిగరెట్టు పూర్తిచేసి వరండాలో నించి లలిత దగ్గరికి వెళ్ళాడు. లలిత ఇంజక్షన్

ప్రభావంతో విడ్ర పోతూంది. అమెకి విద్రా భంగం చెయ్యకుండా చిప్ప చిటిచివాద, "లలితా. నేను ఇంటికి వెళ్ళుతున్నాను. స్నానం అదీ చేసి, అలా సుధ దగ్గరికి వెళ్ళి, మళ్ళీ సాయంత్రం వస్తాను—రాజా" అని లాసి, మంచం పక్కనున్న సెల్ఫ్ మీద మంచు బాటిల్ కింద పెట్టి నిశ్శబ్దంగా బయటికి నడిచాడు శేఖరం.

"కమిన్" అన్న పిలుపు విని కస్పర్టింగ్ రూమ్ తలుపు లోనుకుని లోపలికి వెళ్ళాడు రాజశేఖరం. టేబిల్ మీదాన్న కాగితాల్ని సర్దుతూ నిలుచుని ఉన్న డాక్టర్ సుధ తలెత్తి చూసి, "మమ్మా? లలిత ఎలా ఉంది? డెలివరీ అయిందా? బోజనం చేసి వర్సింగ్ హోమ్ కి వద్దామనుకుంటు వ్తాను. ఇంకా" అంది టేబిల్ సర్దుటం ఆపి తన కుర్చీలో కూర్చుంటూ, శేఖరం టేబిల్ కి మరో వైపు ఉన్న కుర్చీ లాక్కుని కూర్చున్నాడు.

"ఈ రోజు తెల్లారిగట్ల డెలివరీ అయింది..." అంటున్న శేఖరం మాట పూర్తవకుండానే సుధ ఆత్రతగా, "ఆడపిల్లా? మగపిల్లా?" అనడిగింది. శేఖరం ఆమె మాటలకు జవాబు చెప్పకుండా, "సిలో ఏకాంతంగా మాట్లా డదామని వచ్చాను, సుధ" అన్నాడు.

శేఖరం తన ప్రశ్నకి సమాధానం ఇవ్వకపోవడం గమనించిన సుధ ఏదో జరగకూడనిదే జరిగిందను కుని మరి ఆట్టే రెట్టించకుండా, "వద, ఇంటికి వెళదాం. బోజనం చేస్తూ మాట్లా డుకోవచ్చు. లలిత కులాసాగా ఉందిగా?" అంది కుర్చీలోంచి లేవ హోతూ.

"లలిత కులాసాగానే ఉంది. వా బోజనం హోటల్ లో అయిపోయింది. ఆట్టే సేపు నిన్ను అట్టే పెట్టను. పసిపాప ని నిషాలు వా కోసం నీ బోజనం వాయిదా వెయ్యి. ఈ విషయం పిన్నీ వాళ్ళ ముందు మాట్లా డటం వాకు ఇష్టం లేదు." శేఖరం అలా అనగానే సుధ మళ్ళీ కుర్చీలో కూర్చుండిపోయింది. సుధ శేఖరానికి దూరపు ంధువు. రెండేళ్ళ క్రితమే ఎన్. బి. బి. ఎన్. పూర్తిచేసి ప్రైవేట్ గా ప్రాక్టీస్ పెట్టుకుంది. వాళ్ళ మధ్య బంధుత్వం కన్నా స్నేహమే ఎక్కువ. లలిత గర్భవతి అని తెలిసిన వాటి నించి డాక్టర్ గా ఆమె ఆరోగ్యం విషయంలో తనకి తోచిన సలహా లిస్తూ ఉండేది సుధ. లలితని ఫలాది నర్సింగ్ హోమ్ లో చేర్పించమని సలహా ఇచ్చింది గూడా ఆమె. లలితని వర్సింగ్ హోమ్ లో చేర్పించ డానికి తీసుకు వెళ్ళ ముందు శేఖర్ సుధకి ఫోన్ చేసి చెప్పాడు. లలిత ఎలా ఉందో అనిపించినా ఆ రోజు సుధకి తీరిక లేక వర్సింగ్ హోమ్ కి వెళ్ళలేకపోయింది. మధ్యాహ్నం బోజనం అయ్యాక వెళ్ళొస్తుతే అను కుంటూ ఉండగానే శేఖరం అక్కడికి వచ్చాడు. 'బహుశా కానవు కష్టమై పిల్ల దక్కి ఉండదు. అందుకే శేఖర్ అంత అప్ సెట్ అయి ఉన్నాడు' అనుకుంటూ, "చెప్పు, ఏమిటి సంగతి?" అంది. శేఖరం సిగరెట్ వెలిగించుకుంటూ, "సుధ, పాములు కాషం పెడతాయంటే మచ్చు వమ్ములావా?" అనడిగేడు. సుధ అలాంటి సంభాషణని ఎదురుచూసి

